

Секція 3

Управління підприємництвом в сучасних умовах господарювання

ОСНОВИ ЕФЕКТИВНОЇ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ

Андрєєнкова Д.А.

*Науковий керівник: Прокопенко М.В., старший викладач
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Будь-яке сучасне підприємство що виробляє продукцію, торгує або надає послуги – складна система, що включає основні фонди, сировину, матеріали, фінансові і трудові ресурси. Ці складові виробничої системи повинні використовуватися з максимальною ефективністю і забезпечувати її ефективне функціонування має апарат управління.

У праці «Загальне і промислове управління» Анрі Файоль відмічає, що: «Управляти – означає передбачати, організовувати, розпоряджатися, координувати і контролювати; передбачати, тобто враховувати прийдешнє і виробляти програму дії; організовувати, тобто будувати подвійний – матеріальний і соціальний – організм підприємства; розпоряджатися, тобто примушувати персонал належно працювати; координувати, тобто зв'язувати, об'єднувати, гармонізувати усі дії і усі зусилля; контролювати, тобто піклуватися про те, щоб все здійснювалося згідно зі встановленими правилами і відданими розпорядженнями» [1].

Ф. Тейлор уперше відокремив процес планування праці від самої праці, виділивши таким чином одну з основних управлінських функцій. Основні положення системи наукового управління він відобразив у своїй праці «Принципи наукового управління», а саме:

- створення наукового фундаменту, замінюючого собою традиційні методи роботи;
- відбір і навчання співробітників на основі наукових критеріїв;
- взаємодія між адміністрацією і виконавцями з метою практичного впровадження науково розробленої системи організації праці;
- рівномірний розподіл праці і відповідальності між адміністрацією і виконавцями [2].

Також управління підприємством можна розглядати, спираючись на принципи продуктивності праці (управління) що відносяться до ланки, сформульовані Г. Емірсоном: виразно поставлені цілі; здоровий глузд; компетентна консультація; дисципліна; справедливе відношення до персоналу; швидкий, надійний, повний, точний, постійний облік; нормування операцій; ефективне планування; нормалізація умов праці; стандартні письмові інструкції; винагорода за продуктивність [3].

Виходячи з цих принципів і визначень можна формулювати завдання, які мають бути вирішені системою управління підприємством.

Ефективність функціонування будь-якого економічного об'єкту, внаслідок зростаючої складності, комплексності і посилення взаємозв'язків все більшою мірою залежить від якості системи управління.

Підвищення якості системи управління підприємства може бути досягнуте при проведенні дослідження усіх сторін діяльності, включаючи дослідження як керованої системи, так і підсистем що управляють, а саме: дослідження і розгляд сильних і слабких сторін підприємства, процесу виробництва і збуту, фінансового стану, персоналу і маркетингу.

Як приклад оцінки ефективності управління може служити показник рівня прибутку – визначати можна по тенденції збільшення або зниження цього показника.

Тобто, якщо оцінити відповідність результатів діяльності фірми діям менеджменту, отриманий показник буде критерієм економічної ефективності управління [4].

Ефективність управління може бути виражена і оцінена не лише за кінцевими економічними результатами роботи усієї фірми, але й за такими параметрами, як швидкість ухвалення рішення і здійснення конкретних кроків, віддача від здійснення рішення вимірювана у вартісних показниках. Ефективність системи внутріфірмового управління визначається в цьому випадку як економічний ефект від ухвалення управлінських рішень.

Виходячи з вищевикладеного можна зробити висновок, що система управління є невід'ємним елементом функціонування підприємства. Без якісної системи управління неможливо добитися поставлених цілей.

Основу для побудови ефективної системи управління складає робота кадрової служби, яка повинна забезпечити підприємство кваліфікованими працівниками.

Система керівництва потребує кваліфікованих фахівців, що володіють сучасними знаннями та здатні застосувати ці знання в роботі.

Література:

1. Родионов Б.Н. Организация, планирование и управление машиностроительным производством / Родионов Б.Н., Саломатин Н.А., Осадчая Л.Г. – М.: Машиностроение, 2015. – 328 с.
2. Бланк И.А. Управление прибылью / Бланк И.А. – К. Ника-Центр. – 2012. – 544 с.
3. Богатин Ю.В. Производство прибыли / Богатин Ю.В. – М. – 2012. – 213 с.
4. Бужинский А.И. Методика экономического анализа деятельности промышленного предприятия / А.И. Бужинский, А.Д. Шеремет. – М.: Финансы и статистика, 2014. – 130 с.